

Prága, az Erasmus háza

Külföldi részképzésemet Csehország fővárosában, Prágában töltöttem. Leginkább mások jó véleménye és persze a város/ország gazdag történelme motivált arra, hogy ide adjam be a jelentkezésemet. Reméltem, hogy egy ott eltöltött fél év alatt új szintre emelhetem a nyelvtudásomat, és olyan kapcsolatokra, élményekre és barátokra tehetek szert, amelyekre itthon egyszerűen nincs lehetőség.

Az előkészületeket tekintve szerencsém volt, hiszen a prágai Károly Egyetem szerintem (és mások véleménye szerint is) az egyik legfelkészültebb és leginkább segítőkész egyetem mindazok közül, ahova ÁKK-s hallgató mehet. Bármilyen kérdésem volt, gyorsan és pontosan válaszoltak, segítőkészek voltak és ténylegesen hallgatóbarát módon végezték a munkájukat. Az egyetem hivatalos honlapja szintén nagyon profi, szinte mindenről lehet tájékozódni. Aki esetleg a jövőben Prágába szeretne Erasmusra menni és az anyagiak miatt aggódik, azt megnyugtathatom, az ösztöndíj bőven fedez minden kiadást, és egyáltalán nem kell szűkölködni.

Prága még talán a közelebb eső Erasmusos egyetemek közé sorolható, mindössze egy 6,5 órás vonat/buszút választja el Budapeستől. Mindkét közlekedési formát tudom ajánlani, hiszen nem vall rájuk, hogy késsenek. A buszok kényelmesek és modernek, frissítő étel, ital és ülésbe épített kis TV is az

1. ábra Kilátás Prága tetejéről, a várból

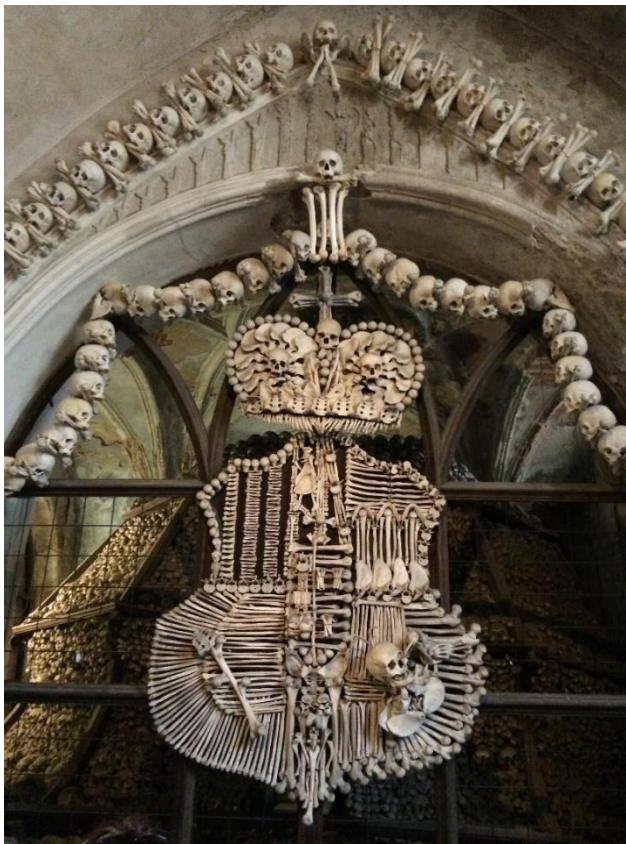
2. ábra Bohemian Paradise (Prágtól 1 órára lévő csodálatos nemzeti park)

Magától a vasútállomástól, illetve a buszpályaudvartól a kollégium - ahol laktam - 30 percre volt tömegközlekedéssel, ami Prágában egy közepes utazási időnek számít városon belül. Az egyetemnek egyébként 3 kollégiuma is van és minden külföldi részképzésre induló hallgató választhat, hogy melyikben szeretne fél évet eltölteni, és ezt a választást figyelembe veszik. Igyekeznek úgy intézni mindent, hogy mindenki oda kerüljön, ahova szeretett volna.

Megérkezéskor az első dolog természetesen a szállás elfoglalása, kipakolás, berendezkedés volt. Ez azért volt egy kissé nehézkes, mivel a kollégium portáján dolgozó személyzet sajnos nem beszél az angolt, így a kommunikáció már az elején halálra volt ítélve. Mindemellett nagyon segítőkészek voltak, és különösebb problémák nélkül foglaltuk el a szobánkat. Ezután több fontos dolgot is el kellett intéznünk, mint például a közlekedési jegyek/bérletek megvásárlása vagy a WIFI beüzemelése. Mindkettőhöz el kellett mennem az egyetemre, ahol talán összesen 5 percet - ha töltöttem - és minden kész is volt.

Innentől fogva egy hétig csak annyi volt a dolgom, hogy szokjam az új közeget, és hogy gyönyörködjek a városban.

Valószínűleg eddig is nyilvánvaló volt mennyire pozitív véleménnyel vagyok fogadó intézményemről, mégis még egyszer ki szeretném hangsúlyozni mennyire megkönnyítették a helyzetemet ott kint. Az első hét nyugalom után a Károly Egyetem egy összegyűlési nyílt napot tartott, ahova meghívta minden kar minden Erasmusos hallgatóját. Itt elmondtak minden fontos és kevésbé fontos tudnivalót a tárgyfelvételtől a vizsgázási lehetőségeken át, egészen az egyetem épületeinek pontos helyéig. Látható rutinnal és profizmussal oldották ezt meg, ami abban is megnyilvánult, hogy egyáltalán nem maradtak bennem sem kételyek sem kérdések az érintett témákkal kapcsolatban.

3. ábra Church of bones (szintén érdemes ellátogatni ide)

Tárgyfelvétel itt is hasonlóan működött, mint az NKE-n, azzal a különbséggel, hogy rengeteg tárgy közül lehetett választani. Én a Társadalomtudományi Karon (Faculty of Social Sciences) tanultam és ott, ha akartam választhattam tárgyakat, amik a szociológiához, gazdasági tudományokhoz, nyelvekhez kapcsolódtak és még rengeteg mást is. Egy-egy tárgy általában 3 és 6 kredit között van, tehát a 30 kredit minimumot eléggé egyszerű teljesíteni. Az oktatás színvonalas, viszont sajnos eléggé tanárfüggő. Értem én ezt úgy, hogy vannak tanárok, akik tökéletesen beszélnek az angolról és teljes mértékben át tudják adni azt az ismeretet, amiért az órát az ember fia felvette. Vannak azonban olyan oktatók is, akik hiába elismert szaktekintélyek és hiába rendelkeznek hatalmas tudással, ha az angoljuk rossz és egyszerűen senki sem érti, hogy miről van szó. Ezt sajnos előre nem lehet tudni, kis szerencse is kell, hogy az ember jó tanárokat fogjon ki magának. Viszont mindenkinek azt tanácsolnám, hogy csak olyan tárgyakat vegyenek fel, amiket érdekesnek talál, és amikre szívesen bejár, hiszen tényleg szabadon lehet bármit választani. Senki nem úgy akarja eltölteni a külföldi részképzését, hogy olyan órákra jár be, amihez egyáltalán nem fűlik a foga, elfogadtatni pedig szinte biztosan úgysem lehet semmilyen tárgyat, szóval tényleg felesleges valami jó nevű, de rém unalmas tárgyat választani.

A Prágában eltöltött fél évem alatt mindössze kettő cseh hallgatóval ismerkedtem meg, és inkább a többi Erasmusos hallgatóval töltöttem az időmet. Főként a kollégiumban ismerkedtem, ott is túlnyomórészt a spanyol hallgatókkal. Sok választásom nem igazán volt, ugyanis az Erasmusra érkező hallgatók 50%-a spanyol nemzetiségű volt. Ez egy elképesztő arány - legalábbis szerintem -, szóval az

az érdekes helyzet állt elő, hogy bár Csehországban töltöttem el fél évet, mégis többet tanultam meg spanyolul, mint csehül.

Persze ez csak az általam választott „ösvény” volt, egy a sok közül. A helyi ESN rengeteg programot szervezett és ott - aki akart - sok lehetőséget talált a helyi hallgatókkal való ismerkedésre vagy akár csak a többi Erasmusos megismerésére. Rengeteg kirándulást, társasjáték estet rendeztek, illetve néha a Prágai éjszakai élet közösen való felfedezését is.

Miután végleg hazajöttem valami kicsit furcsa volt. Először nem értettem mi az, de aztán rájöttem, mennyire hiányzott az, hogy mindenkivel a saját anyanyelvemen tudok beszélni. Bár kint tökéletesen meg tudtam magam értetni az angollal, mégis teljesen más érzés az, hogy ha akár csak elmész a boltba fél kiló kenyérért és nem „Dobry vecer”-el kívánsz az eladónak jó éjt, hanem egy mosolygós „Viszlát”-al. Ettől függetlenül hiányoztak (és hiányoznak most is) az ott megismert barátok és maga a város is.

Már kiutazás előtt is tudtam, hogy az Erasmus életem egyik legszebb fél éve lesz, de ezek akkor még csak üres semmitmondó szavak voltak. Megélni/megismerni egy teljesen új várost egy teljesen új országot kvázi idegen emberekkel talán ijesztő lehet. De kívánni sem lehetne még egy ilyen kalandot. Rengeteg olyan tapasztalattal/élménnyel gazdagodtam, amit meggyőződésem, hogy itthon lehetetlen lett volna átélni. Egy egyszerű magyar srác világról alkotott elképzelése hirtelen csak egy lett a sok közül és fél év után szinte gyökeresen megváltozott. Nem tudok elégszer köszönetet mondani mindazoknak, akik arra buzdítottak, hogy jelentkezsem, és azoknak sem, akik végig segítettek az egészen.

Hasznos linkek:

<https://www.cuni.cz/UKEN-145.html>

<https://www.cuni.cz/UKEN-1.html>

Elérhetőség: pinczkero@gmail.com